

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 10. listopada 2018. [\[Multimedia\]](#)

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Današnja je kateheza posvećena Petoj riječi: ne ubij! Peta zapovijed glasi: „Ne ubij!“ Već smo u drugom dijelu Dekaloga koji se tiče odnosa s bližnjim, i ta zapovijed, svojom jezgrovitom i kategoričkom formulacijom, uzdiže se poput obrambenog zida temeljne vrijednosti u ljudskim odnosima. A koja je to temeljna vrijednost u ljudskim odnosima? To je vrijednost života^[1]. Zato, ne ubij!

Mogli bi se reći da se sve zlo koje se čini na svijetu može sažeti u ovome: prijeziru prema životu. Život se napada ratovima, napadnut je od organizacija koje izrabljuju čovjeka – čitamo mnoge stvari u novinama ili gledamo u vijestima na televiziji –, od špekulacijâ nad stvorenim svijetom, od kulture odbacivanja i od svih sistema koji podvrgavaju ljudski život kalkulacijama i koristoljublju, dok zapanjujuće veliki broj ljudi živi u stanju nedostojnom čovjeka. To znači prezirati život, to jest, na neki način – ubiti.

Jedan proturječan pristup dopušta također zatiranje ljudskog života u majčinoj utrobi u ime zaštite drugih prava. Ali kako čin kojim se nedužni i bespomoćni život ubija u njegovu začetku može biti terapijski, građanski ili naprosto ljudski? Pitam vas: je li ispravno usmrtiti jedan ljudski život kako bi se riješilo neki problem? Je li ispravno unajmiti ubojicu da bi se riješio neki problem? Ne smije se, nije ispravno usmrtiti ljudsko biće, pa bilo ono i maleno, ne bi li se riješio neki problem. To je kao da se unajmljuje ubojicu kako bi se riješio neki problem.

Otkuda sve to dolazi? Otkuda zapravo potječu nasilje i odbacivanje života? Od straha. Naime, prihvaćanje drugoga je izazov individualizmu. Pomislimo, na primjer, na slučaj kad se otkrije da je život koji nastaje nositelj – također ozbiljne – invalidnosti. Roditelji, u tim dramatičnim slučajevima, trebaju pravu bliskost, istinsku solidarnost, kako bi se nosili s tom stvarnošću prevladavajući razumljive strahove. Umjesto toga često primaju brzoplete savjete da se trudnoću prekine, a to „prekinuti trudnoću“, drugim riječima, znači izravno usmrtiti jedan život.

Bolesno dijete je poput svakog bića na svijetu koje je u potrebi, poput starije osobe koja treba pomoć, poput tolikih siromašnih ljudi koji se teškom mukom probijaju kroz život: on, ona, koje se predstavlja kao problem, zapravo je dar od Boga koji me može istrgnuti iz ralja moga egocentrizma i dati mi da rastem u ljubavi. Ranjivi život pokazuje nam izlaz, put izbavljenja od života prignutog nad samim sobom i otkrivanja radosti ljubavi. I ovdje bih se htio zaustaviti da zahvalim, da zahvalim mnogim volonterima, da zahvalim snažnom talijanskom volonterstvu koje je najsnažnije od svih koje poznajem. Hvala vam!

A što je to što navodi čovjeku da odbacuje život? To su idoli ovoga svijeta: novac – bolje da ga uklonite, jer je to skupo –, moć, uspjeh. To su pogrešna mjerila za prosuđivanje života. Koje je jedino pravo mjerilo za život? To je ljubav, ljubav kojom ga Bog ljubi! Ljubav kojom Bog ljubi život: to je mjerilo. Ljubav kojom Bog ljubi svaki ljudski život.

Koje je pozitivno značenje Riječi: „Ne ubij“? Bog je „ljubitelj života“, kao što smo maločas čuli u biblijskom čitanju.

Tajna života otkriva nam se u načinu na koji je životu pristupio Sin Božji koji je u svome čovjekoljublju išao tako daleko da je na križu preuzeo na sebe odbacivanje, slabost, siromaštvo i bol (usp. Iv 13, 1). U svakom bolesnom djetetu, u svakoj slaboj starijoj osobi, u svakom očajnom migrantu, u svakom krhkom i ugroženom životu, Krist nas traži (usp. Mt 25, 34-46), on traži naše srce da nam otkrije radost ljubavi.

Vrijedi prihvatiti svaki život, jer svaki je čovjek vrijedan krvi samoga Krista (1 Pt 1, 18-19). Ne može se prezirati ono što je Bog tako silno ljubio!

Moramo reći muškarcima i ženama cijeloga svijeta: ne prezirite život! Život drugih, ali i svoj vlastiti, jer i za njega vrijedi zapovijed: „Ne ubij“. Mnogim mladima treba reći: ne preziri svoj život! Prestani odbacivati Božje djelo! Ti si Božje djelo! Nemoj sebe obezvrjeđivati, nemoj sebe prezirati ovisnostima koje će te uništiti i odvesti te do smrti!

Neka nitko ne mjeri život prema zabludama ovoga svijeta, nego neka svatko prihvaća sebe i druge u ime Oca koji nas je stvorio. On je „ljubitelj života“: ovo je lijepo, „Bog je ljubitelj života“. I svi smo mu toliko dragi da je poslao Sina za nas. „Bog je tako ljubio svijet“, kaže se u Evanđelju, „te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni“ (Iv 3, 16).

Nakon sažetka kateheze i pozdravâ vjernicima na različitim jezicima

Mjesec listopad je posvećen misijama i molitvi svete krunice. Predragi, moleći krunicu utječete se zagovoru Blažene Djevice Marije za svaku vašu potrebu i za Crkvu, kako bi bila sve više sveta i misijska, ujedinjena u kročenju putovima svijeta i složna u nošenju Krista svakome čovjeku.

Nakon sažetka kateheze i pozdravâ vjernicima na različitim jezicima

Mjesec listopad je posvećen misijama i molitvi svete krunice. Predragi, moleći krunicu utječete se zagovoru Blažene Djevice Marije za svaku vašu potrebu i za Crkvu, kako bi bila sve više sveta i misijska, ujedinjena u kročenju putovima svijeta i složna u nošenju Krista svakome čovjeku.

[1] Usp. KONGREGACIJA ZA NAUK VJERE, Nap. Donum vitae, 5: AAS 80 (1988), 76-77 (str. 15): „Ljudski je život svet jer od samog svog početka uključuje ‘Božje stvaralačko djelovanje’ i zauvijek ostaje u posebnom odnosu sa Stvoriteljem, svojom jedinom svrhom. Bog je jedini Gospodar života od njegova početka do njegova svršetka: nitko i ni u kojim okolnostima ne može sebi uzeti pravo da izravno uništi nevino ljudsko biće“.
